

Most jön az aranykor

2019 november 28. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Máté Gábor mennyire haragudhat a fiatal színészre, aki nem tudta tartani a száját.

Ezt Máté Gábor mondta néhány hete a Magyar Narancsnak. Elvben, ezt azért hozzátette. Mert éppen arról volt szó az interjúszerzésben, hogy balliberális kézbe került Budapest, és a Katona József Színház, amelyet Máté Gábor igazgat, balliberális színház. Legyünk itt is pontosak: Máté Gábor megfogalmazása szerint a Katona „balliberális színháznak van bélyege”.

Máté Gábor persze eddig sem panaszkodhatott. Mint az interjúból kiderül, a taorendszer megszüntetésével ez a gonoszul megbélyegzett színház jobban járt. Igen. Maga Máté Gábor mondja el, méghozzá egy végtelenül hiteles és pártatlan médiumnak, a Magyar Narancsnak, hogy 6 millió forinttal több támogatást kaptak így. Még egyszer: a rengeteg visszaélés miatt megszüntették a taót, az ellenzéki kultúrpolitikusok éjjel-nappal emiatt jajveszékelték, és most kiderül, hogy a balliberális színházi világ jelképének nevezhet? Katona József Színház az új rendszerrel jobban járt.

Nyugodjon meg mindenki amiatt is, hogy a gonoszul megbélyegzett színház vezetjeként sem járt rosszul eddig sem. Az intoleráns jobboldali városvezetés ugyanis 2011-ben kinevezte Máté Gábort, majd öt év múlva meghosszabbította igazgatói kinevezését. (A rendkívül toleráns balliberális új városvezetés mindenesetre azonnal bejelentette, egészen pontosan a Wass Albert-szakért? Karácsony Gergely, hogy amint teheti, megszabadul Dörner Györgytől, az Újszínház jobboldalinak tartott igazgatójától. ?k aztán nem teketóriáznak, ha területfoglalásról van szó.)

Az aranykor vakító fényét egy kicsit persze homályosítja barátja és kollégája, Gothár Péter szexuális zaklatási ügye. A Kádár-rendszerben az úgynevezett három T-ből az Aczél György irányította kulturális világ által t?rt kaposvári évek, aztán a Katona József Színház (nagyjából 30 éve), és persze a Színház- és Filmművészeti Főiskola (sőt, ma már egyenesen – egyetem!).

És mindez együtt, vállvetve, kiegészülve persze Ascher Tamással. Nem panaszkodhattak eddig sem (függetlenül attól, hogy persze sokat panaszkodtak), de most már nem is akarnának panaszkodni, itt a balliberális kulturális világ aranykora – és akkor tessék, az élet milyen kegyetlen. Egy csodálatosan tisztára suvickolt ablakon, a Rózsadomb tetejéről gyönyörködnek éppen a szépséges panorámában, amikor egy szemtelen legyecske (kívülről persze) rászáll az ablakra. Ajjaj, ez most kicsit rontja a kilátást. Hát hiányzott ez a csúnya zaklatási botrány nekik?

El tudom képzelni, hogy Máté Gábor mennyire haragudhat a fiatal színészre, aki nem tudta tartani a száját. Ja meg persze a nem ellenzéki médiumokra, amelyek nem átnak kérdéseket feltenni. Amikor ezeket a sorokat írom, hétfő késő délután van. Lassan egy hét telt el, hogy kiderült a botrány, de Máté Gábor még nem szólalt meg. De miért nem? Tart esetleg Gothár Pétertől? Ha igen, vajon miért?

Persze, felmerült volna mindenképpen, hogy milyen közeg az, ahol ilyesmi előfordul, de ha a Katona József Színház normálisan kezeli az egészet, alapvetően megmaradt volna Gothár-ügynek. Csakhogy először a nyilvánvaló próbálkozás, hogy eltitkolják Gothár nevét. Aztán a másfél napos titkolózás.

Végül Gothár Péter sajátos beismerése a színház Facebook-oldalán – csakhogy ez a közlemény egy nagyon lényeges ponton ellentmond a Katona előző napi közleményének. A Katona több áldozatra utal, Gothár csak egyet ismer el. Ki hazudik? Gothár azt állítja, hogy mindez egy éve volt. Hazudik? Ha nem, akkor mit csinált egy évig a színház? Nincsenek válaszok – és emiatt húzza egyre jobban a színházra és első sorban persze saját magára Máté Gábor az ügyet.

Nehéz összerakni, hogy mi az igazság, de a foszlányokból azért megpróbálható. Több színészt is zaklathatott Gothár, és az egyik ügy tavaly volt. Tehát egy éve a Katona nemcsak hogy nem csinált semmit (ha valami vizsgálatféle volt, azt komolyan nehéz nevezni), de gőgösségében, dölyfösségében el sem tudta képzelni, hogy nem tudja a botrányt a színház falain belül tartani. Aki mindig nyer, akinek mindig érvényesül az akarata, az nem tudja elképzelni, hogy ez nem lesz mindig így. Aki mindig mindent tud kontrollálni, nem gondolja, hogy egyszer majd nem. És ráadásul most, az aranykor első pillanataiban.

A Katona József Színháznak igazából két oldaltól, két féltől kellene tartania. Az egyik, ugye, a fenntartó. Na de hát itt az aranykor! Karácsony Gergelytől kellene tartaniuk? Ne vicceljünk.

Máté Gábort mint rendezőt vagy mint színészt egy politikai írásban komikus lenne értékelni, meg hát a művészet megítélése aztán eléggé szubjektív. Színházvezetjeként már inkább lehet – ahogy a 888.hu-n írtuk a múlt a héten,

amióta Máté Gábor az igazgató, a Katona politikai színházi jellege erősödött. És persze elntek a nemzetközi sikerek. Gyakorlatilag megszntek. De hát logikus is. Mindenfajta esztétikumtól függetlenül, a külföldi közönséget miért is érdekelnének helyi érdekű ügyek, csak helyben érthető és érdekes problémák, önmagán túl nem mutató kérdések? A magyar kőszínházak közül, igen, a Nemzeti Színház ért el legnagyobb nemzetközi eredményeket az elmúlt években. Igen.

Amióta Vidnyánszky Attila az igazgató. Megnyerték a világ társulatai eltt a lengyel Gombrowicz Fesztivált egy felejthetetlen eladásal. Felléptek a világ egyik leghíresebb színházában, a szentpétervári Alekszandrinszkij Színházban, sőt, ott kétszer is, mert a színházi olimpián is ott játszottak.

A videófelvételek mutatták: a Rocco és fivérei végén felállva ünnepelték Vidnyánszky Attilát és társulatát. Párizsban, az egyik legelegánsabb magánszínházban meg bemutatták egy fesztiválon A szarvassá változott fiút, Vidnyánszky egyik legszebb eladását. Ott voltam, láttam, hosszú ideig ünnepelték a nézők abban a színházban, ahol azt megelőzően Fanny Ardant játszott vagy éppen John Malkovich rendezett. Soha életemben nem találkoztam, nem beszéltem Máté Gáborral, a fentiekben meg az is kiderül, hogy nem gondolom jó színházvezetőnek, de azt feltételezem, hogy elég okos. És hogy meglehetősen nagy önbizalma is van.

Na már most, a balliberális színházi világ egyik vezetője, ha mondjuk leül beszélgetni Karácsony Gergellyel, az állandóan zavartan mosolygó félamatőr politikussal, mégis mire számíthat? Arra, hogy Karácsony majd szigorú lesz? Á, dehogy. Máté Gábor viselkedésében világosan kiderül, hogy tudja: neki nincs főnöke.

Másfél hónapja már Karácsonyék vezetik a fővárost, tőlük aztán nem kell félni. Sőt. Úgy képezem, hogy Karácsony kifejezetten tart egy Máté Gáborral való beszélgetéstől. Hiába a fenntartó. Nehogy az legyen a vége, hogy Máté Gábor megszidja! Így aztán Máté mindent megtehet. Szinte.

Persze, van egy másik oldal is. Az emberek, a közvélemény, de mindenekelőtt a saját közönség. Úgy általában mit érdeklí a Katonát az emberek véleménye, de a saját közönség azért számít. Nem kell valami irtózatosságmegre gondolni.

Lehet, hogy elszámoltam magam, de a Katona József Színházban egy évben az össznézőszám százezer lehet. Van még két kamaraszínpaduk is, legyünk nagyvonalúak, mondjunk 150 ezer nézőt, de akkor már irgalmatlanul jóindulatú voltam, és feltehetően túloztam is. 150 ezer jegyet adnak el egy évben, de még egyszer: a javukra túloztam most. Az viszont szociológiai tény, hogy a mővészszínházaknak (egész világon igaz jelenség) állandó nézőik vannak, akik több darabot is megnéznek egy évadban. Vagyis úgy tippelem, összesen 40 ezer emberről beszélünk. De azért feléjük el kellene számolni, legalább feléjük, ha már úgy érzik, egy állami fenntartású színháznak nem az egész országnak kell elmondani az igazságot. Legalább miattuk meg kellene szólalnia Máté Gábornak. De nem teszi. És ennek mi más az oka, mint a már említett gőgösség, a dölyf? Hogy úgyis lenyelik az emberek.

Hogy úgyis eljönnek, úgyis megbocsátanak. Miként saját tulajdonának tekinti Gothár Péter a színésznőt, akivel úgy gondolja, mindent megtehet, miként a saját fenntartóját nem létezőnek tekinti a színház vezetősége, éppúgy veszi semmibe a közönségét. Őket kiszolgáló rajongók is, gondolják, fizessék ki a jegyeket, tapsoljanak, a politikai üzeneteket fogadják meg (ez nagyon fontos) és utána maradjanak csendben.

Ilyen aranykort képzelnek el. De ilyen nem lesz. Fájdalom, nem tudták magukra zárni a színházat. Az ajtó kinyílt.

Gábor László, az Origo főszerkesztője - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
